

[Brusvang]

teresse. Dette er fuldt legitimt, dette er en selvfølge.

Theoretisk kan det godt være, at firma A. P. Møller måske også ville være bedre til at styre dette land og rige. Men det har vi nu engang ikke valgt A. P. Møller til. Det ansvar er pålagt regeringen. Det er altså den danske regerings ansvar at fortælle dette folketing, hvad der efter regeringens mening gavner det danske samfund bedst i spørgsmålet om Nordsøolien. Disse danske samfunds- og velfærdsinteresser kan meget vel komme på tværs af A. P. Møllers økonomiske interesser. Noget tyder på, at dette er tilfældet, siden det ikke har været muligt for regeringen at forhandle sig til rette med A. P. Møller.

Den hidtidige debat om Nordsøolien har været domineret af den kendsgerning, at A. P. Møller har en koncession, har en aftale med staten, og aftaler skal som bekendt holdes. Men netop inden for kontraktretten gælder det, at enhver aftale er indgået under visse forudsætninger. Det gælder også denne aftale. Og jeg tør nok antyde, at oliekrise, almindelig økonomisk krise m.v. totalt har ændret forudsætningerne for denne koncessionsaftale. Derfor er regeringen efter min opfattelse i sin fulde ret til at kræve aftalen væsentligt revideret.

Statsministeren har for nylig udtalt, at der ikke bør komme for megen jura ind i denne sag, vi skal blot bruge den almindelige sunde fornuft. Men jeg vil godt have lov til beskedent at supplere, at jeg finder også, at de almindelige juridiske grundprincipper fører til det resultat, at regeringen kan kræve en revision. Kan en revision gennemføres i fordragelighed, kan man opnå en enighed om en ny aftale, er det selvfølgelig en lykkelig udgang for alle parter. Men der skal ikke i dette land gælde andre love og regler for firma A. P. Møller end for andre firmaer, privatpersoner m. fl. En landmand, der køber en landbrugsejendom af staten om mandagen, kan meget vel risikere, at staten om tirsdagen kommer for at ekspropriere ejendommen, fordi ejendommen skal bruges til et offentligt formål. Der er heller ikke noget andet firma i dette land eller nogen privatperson, der kan fremsætte et krav om at få sikkerhed for, at skatte- og afgiftslovgivningen ikke ændres inden for en vis årrække. Enhver lønmodtager må acceptere højere direkte beskatning, højere afgifter m.v. – ofte med øjeblikkeligt

varsel. Dette må også gælde for firma A. P. Møller.

I øvrigt har det undret mig, at der er så mange, der har været parate til at forsvare firma A. P. Møllers interesser. Det mener jeg at firma A. P. Møller overhovedet ikke har behov for. Firma A. P. Møller har bag sig kontraktretten, har bag sig grundlovens særlige beskyttelsesbestemmelser i tilfælde af ekspropriation, og dertil kommer, at firma A. P. Møller til sin rådighed har en juridisk og økonomisk ekspertise, der siger spar to til, hvad vi som politikere har til rådighed her i folketinget.

Der er konstateret et forhandlingsammenbrud, i hvert fald indtil videre, men skulle det vise sig at være definitivt, så har regeringen efter min opfattelse ikke blot en ret, men en pligt til gennem et lovindgreb at sikre samfundsinteresserne.

Regeringen har af naturlige grunde ikke villet afsløre indholdet af den påtænkte lovgivning. Der findes også legio af muligheder: En lovgivning, som blot giver en yderligere indsigt, bedre styringsmuligheder. En lovgivning, der regulerer koncessionens indhold osv. Fra den grøft og så helt over i den anden grøft: en lovgivning med en egentlig ekspropriation. Og så alle løsninger derimellem.

Der er ingen, der kan tage stilling til en sådan lovgivning, før den foreligger og vi kender det nøjagtige indhold. Men jeg har ønsket at fremkomme med dette indlæg for at dokumentere en positiv indstilling over for et lovgivningsinitiativ, hvis det skulle blive nødvendigt. Også for at dokumentere, at skillelinjen i denne sag ikke går således, at det er socialdemokratiet og visse venstrepartier på den ene side, og så er det venstre og de konservative, CD og nogle flere partier på den anden side, der står skarpt over for hinanden. Også til højre i salen er der altså folk, der deler den opfattelse, som regeringen her på det sidste har givet udtryk for i denne sag.

Jeg er i øvrigt overbevist om, at firma A. P. Møller fortsat vil komme til at spille en betydelig rolle i arbejdet med efterforskning og udnyttelse af olieforekomster. Jeg tror ikke, der er nogen minister i den nuværende regering, som ønsker, at A. P. Møller skal påføres et tab, eller at firmaets investeringer ikke skal opnå en rimelig forrentning. Der er altså ingen grund til at tro, at firma A. P. Møllers velforståede økonomiske interesser